

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

16. januar 2003

B5-0060/2003

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 37, stk. 2

af Benedetto Della Vedova, Generoso Andria, Paolo Bartolozzi, Roberto Felice Bigliardo, Emma Bonino, André Brie, Renato Brunetta, Marco Cappato, Paulo Casaca, Michael Cashman, Raffaele Costa, Chris Davies, Gianfranco Dell'Alba, Giuseppe Di Lello Finuoli, Andrew Nicholas Duff, Olivier Dupuis, Carlo Fatuzzo, Jas Gawronski, Fiorella Ghilardotti, Christopher Huhne, Giorgio Lisi, Mario Mantovani, Claudio Martelli, Mario Mauro, Pietro-Paolo Mennea, Domenico Mennitti, Reinhold Messner, Marco Pannella, John Purvis, Amalia Sartori, Olle Schmidt, Charles Tannock, Franz Turchi og Maurizio Turco

om sult i verden og afskaffelse af barrierer for handel med verdens fattigste lande

Europa-Parlamentets beslutning om sult i verden og afskaffelse af barrierer for handel med verdens fattigste lande

Europa-Parlamentet,

- der henviser til resultaterne fra fødevaretopmødet, der afholdtes i Rom i juni 2002,
 - der henviser til erklæringen vedtaget på ministerkonferencen i Doha,
 - der henviser til forordning (EF) nr. 2820/98 om anvendelse af et flerårigt arrangement med generelle toldpræferencer (Generalised System of Preferences - GSP), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 416/2001 ("*Everything But Arms*" (*Alt undtagen våben*)-initiativet),
- A. der henviser til, at der – som det fremgik på det seneste fødevaretopmøde i Rom organiseret af FAO - hver time dør 900 mennesker i verden af sult, at 800 mio. mennesker, deriblandt 300 mio. børn, ikke har tilstrækkelig føde, og at FAO advarer om, at situationen stadig forværres i de fattigste lande i det sydlige Afrika,
- B. der henviser til, at en nyere undersøgelse foretaget af Verdensbanken viser, at ved blot at liberalisere den internationale samhandel kunne mere end 320 mio. mennesker komme ud af fattigdommen inden 2015, og at en undersøgelse foretaget af Oxfam har bevist, at hvis andelen for landene syd for Sahara på 1 % af verdenseksporten øges, ville det skabe en tilvækst i disse landes årsindtægt på ca. 70 mia. US\$, hvilket er fem gange så meget, som de modtager i hjælp, og det ville nedbringe antallet af personer, der lever på grænsen af fattigdom, med 20 % (hvilket svarer til 60 mio. mennesker),
- C. der henviser til, at efter at mange lande, navnlig i Asien, i de seneste ti år mere og mere er blevet inddraget i verdenshandlen, har de fået mulighed for at sætte gang i og styrke deres egen udvikling og reducere fattigdommen betydeligt; og der henviser til, at sulten og fattigdommen i de lande, der er marginaliseret fra den internationale samhandel, navnlig landene syd for Sahara, tværtimod fortsat breder sig,
- D. der henviser til, at Kommissionens seneste initiativ, "*Everything But Arms*", som vedrører de 48 fattigste lande i verden, og som er rettet mod at afskaffe afgifterne på landenes eksport til EU undtagen på våben, skal iværksættes over et tidsrum, der strækker sig til udgangen af 2009,
- E. der understreger, at tid er en afgørende faktor i en hvilken som helst politisk aktion, men at den i særdeleshed er afgørende for de millioner mennesker, der lever i fattigdom, og derfor vil det at sinke de foranstaltninger, der kan bidrage til at bekæmpe fattigdommen, være en afvisning af deres konkrete håb i den daglige kamp for overlevelse,
- F. der henviser til, at den høje told, som industrilandene har lagt på udviklingslandenes produkter (der, ifølge Oxfam, i gennemsnit er 4 gange højere end den told, som udviklingslandene lægger på industrilandenes produkter), ifølge Verdensbankens vurderinger koster dem ca. 100 mia. EUR eller det dobbelte af det, de modtager i hjælp,

- G. der henviser til den grundlæggende rolle, som primærsektorerne, navnlig landbrugssektoren, spiller i de fattigste landes økonomi,
1. mener, at den internationale handels udvikling udgør, og i fremtiden yderligere kan udgøre, et konkret og effektivt instrument til at stræbe efter en drastisk reduktion af fattigdommen; beklager, at de fattigste lande indtil i dag på grund af de rige landes protektionistiske politik har været udelukket fra at komme ind på de rige landes markeder og dermed fra en mulig vej ud af fattigdommen;
 2. fastslår, at det er nødvendigt og presserende, at EU straks afskaffer toldbarriererne og importkvoterne på produkter fra de mindst udviklede lande (LDC-lande), og at EU generelt, og om nødvendigt unilateralt, nedsætter den told, der gælder over for udviklingslandene, idet EU påbegynder og planlægger afskaffelsen heraf;
 3. mener, at tidsplanen for iværksættelse af "*Everything But Arms*"-initiativet, der på baggrund af den presserende og dramatiske karakter af kampen mod fattigdom, er overdrevent og uberettiget langtrukket, navnlig med hensyn til vigtige produkter som f.eks. ris og sukker, hvor afgiften først reduceres med 50 % ved udgangen af 2007 og først fjernes helt ved udgangen af 2009, i alvorlig grad begrænser initiativets effektivitet; kræver derfor, at "*Everything But Arms*"-initiativet relanceres og gennemføres i sin helhed inden udgangen af 2003, og at det udvides til at omfatte et større antal lande;
 4. mener, at - i overensstemmelse med ministererklæringen fra Doha, som drejede sig om iværksættelsen af en udviklingsrunde, og som fastsatte målet om at etablere et retfærdigt og markedsorienteret handelssystem i landbrugssektoren – en effektiv politik til bekæmpelse af sult og underudvikling ikke kan se bort fra en radikal reform af de landbrugspolitikker, som føres i udviklingslandene, der skaber overskydende produktionskapacitet, og navnlig på grund af eksportstøtten alvorlige dumpingfølger for landmænd i de fattigste økonomier;
 5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemslandenes regeringer.